

особенна меризма, която има фосфорни свойства. Такава сѣщо меризма са осѣща и надъ ония мѣста, на които е ударила молния (гжрмотевица). Никой не е мислилъ, че тая меризма произхожда отъ нѣкое особено вѣщество; а сичките учени сѣ говорили, че това произхожда отъ електричеството, което дѣйствува на носовите нерви (т. е. на обонянието). Преди двайсетъ и двѣ години Шейбейнъ открилъ, че тая меризма може да са произвѣде въ воздухътъ и безъ помощта на електричеството. Много други учени мѣже направили опити и увѣрили са, че въ воздухътъ сѣществува и друго тѣло, което са явява само понѣкогашъ. Това тѣло тие нарѣкле *озонъ* (ozon). Но и това не е до толкова вѣрно. Въ послѣдните нѣколко години французските учени мѣже сѣ доказале, че озонътъ не е особено вѣщество; а че той е чистъ кислородъ, който добива такова свойство само тогава, когато на него дѣйствува електричеството. Тие учени земале чистъ кислородъ и оставиле го нѣколко дѣня подъ дѣйствиията на електрическата машина. Кислородътъ са преобразилъ въ озонъ, получилъ особенъ запахъ и добилъ такива силни свойства, които дѣйствувале и на ония тѣла, на които не дѣйствувалъ чистиятъ кислородъ. Озонъ ние можеме да добиеме и съ другъ единъ способъ. Да туриме въ едно стжкленце една пжрчица фосфоръ и да налѣме въ него вода до толкова, щото едната половина на пжрчицата да остане въ водата, а другата половина надъ водата. Ако захванеме да клатиме стжкленцето така, щото фосфорътъ постоянно да са памира въ сношение съ воздухътъ, то твжрде скоро ще да са появи силна меризма, която изведнашъ ще да напжл-